İşçiler eylem planları çerçevesinde DYP ve CHP binalarını işgal etmeye devam ediyorlar.

PIŞMIŞ KELLE

SAYI:283

12.000 TL.

KEMİK KAFALI MAGAZİN

DYP

İMDAAT! BİNADA İŞÇİ VAR. İMDAAT!..

BE..BEN... PARTİNİZE ÜYE OLABİLİR MİYİM DİYE..OY.. OYUMU SİZE VERMİŞTİM..ÇI.. ÇIKIYORUM HEMEN...

GAGLA

Anayasanın 14 maddesi değiştirildi. Kamu çalışanlarının genel grev ve toplusözleşme hakları reddedildi. 12 eylülcülerin yargılanabilmesiyle ilgili değişiklik reddedildi.

Fitne Fücur

ZALAK MAHMUT

ALIN KENDİNİZ OTURUN ARTIK BU MEMLEKETTE

Kına yakınız, işte değişti anayasa.. Canım memleket pırr, uçtu gitti elden. Efenim, bir anayasa öyle şakkadak yapılmıyor. Ne emeklerden, ne icatlerden, ne meşakkatlerden elde ediliyor. Koç paşa biraraya geliyor, kafa kafaya veriyor, har har har hırçın gibi çalışıyor, senelerce halkın kafasına vura vura nüfuz ettiriliyor. Sen kalk ondan sonra yok orası eğri olmuş, burası böğrü olmuş, ordan parmakla, burdan irgala mıncıkla, kaya gibi anayasayı çok efedersiniz muhallebi gibi yumuşat. Dilenciye hıyar vermişler, eğridir diye beğenmemiş. Bu defa hıyara anayasa vermişler, gerici bu demiş. O da bu hesap. Neyse olan oldu, torba doldu. Bunca sene sonra tesis edilen huzur, hürriyet, emniyet bir gecedeinfilak etti.Memlekette bir panik havasıdır gidiyor.Evlerini terkedenler, kendisini cayır cayır yakanlar, boğaziçinde vaporları batıranlar, uçak düşürenler. Mini mini bebeleri çuvallara doldurup kuyulara atanlar, olacağı buydu. Ben de tası tarağı toplayıp gideceğim. Amma bir müddet bekleyeceğim. Bakarsınız meclis bu hatasını görüp geri alır. Yok 8.matteyi ele almaya kalkarsa işte o lahza bir bomba da ben koyveririm şehir merkezine.

KATİL DOĞANLAR YOKTUR, KATİL OLANLAR VE ÖLDÜRDÜKLERİ VARDIR

Kapımızın hemen önüden başlayarak yeryüzünde insanların yaşadığı her yanda savaşın her türlüsü, korkunç boyutlarda katlanarak sürüp gidiyor. Dünyanın her tarafında ve yanıbaşımızda, işkence edilerek, yakılarak, kurşunlanarak öldürülen kadın ve erkek çocukların haykırışlarıgökyüzünü dolduruyor. Bu sesleri duyamayışımız kulaklarımızla ilgili bir durum belki.

Ama bakabiliyoruz! Kocaman Tv'lerimiz var. Ekranlarda "Kesinlikle işkenceye müsamaha göstermeyiz" diye konuşurken, içinde "Bunlara işkence yapmazsan iyice azarlar" düşüncesini ferah ferah taşıyan yetkililerimiz ve onun bu iki yüzüne birden sesli ve sessiz onay veren çoğunluğumuz da.

Tv'lerimizde haber programlarımız var sonra. (Genellikle saat 19-20 arasında, akşam yemeğinden sonra şöyle bir uzanıp sigaramızı yaktığımız saatlerde)

Dıt dıt dıt...Şimdi haberler:

Evet, haber, sürmekte olan savaş ve saldırılardan herhangi birine

(Devamı 12. sayfada)

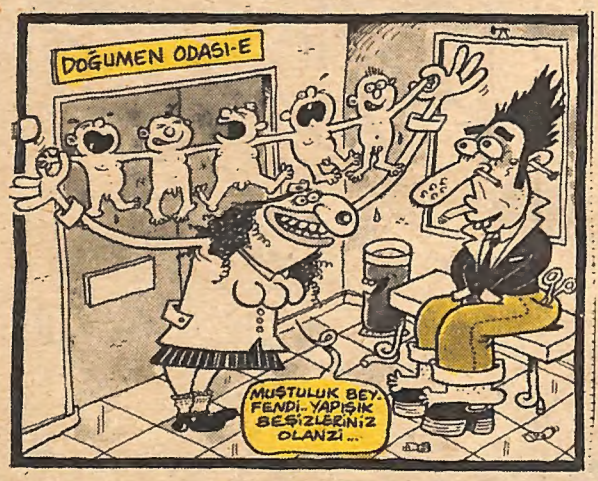

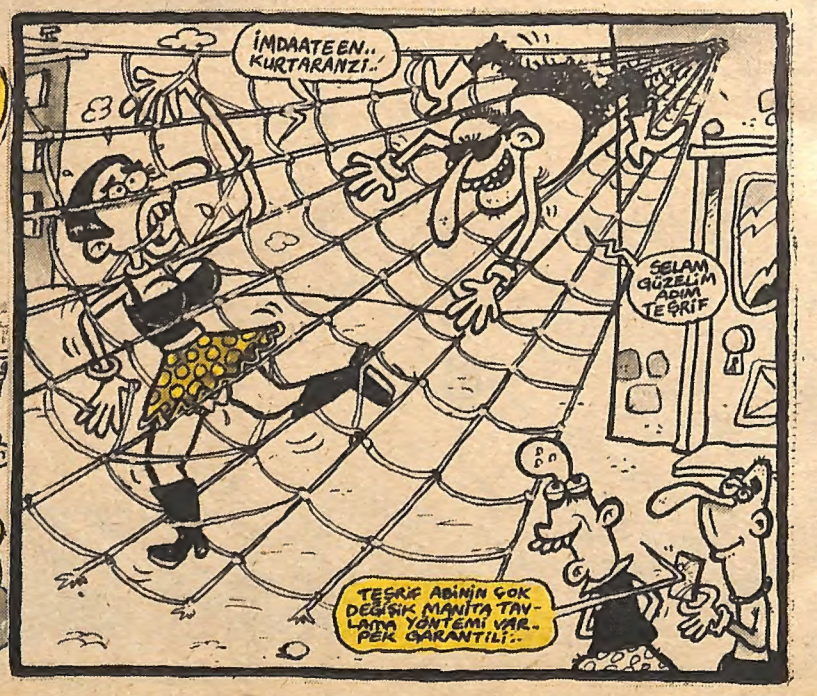

KELLE
KEMİK KAFALI MAGAZİN

Anayasanın bazı maddeleri değiştirildi.!

Demirel güneydoğu sorunun acilen çözüme ulaştırılabilmesi için Çiller'e mektup yazdı

Bosna' da Sırp katliamı sürerken, batılılar olanı biteni seyretmekte sonuna kadar ısrar ediyorlar.

Açlık, İntahar, vs. vs. hepsi tamam, bir "anayasa bayramı" kalmıştı.

İşkence iddialarının ardı arkası kesilmiyor

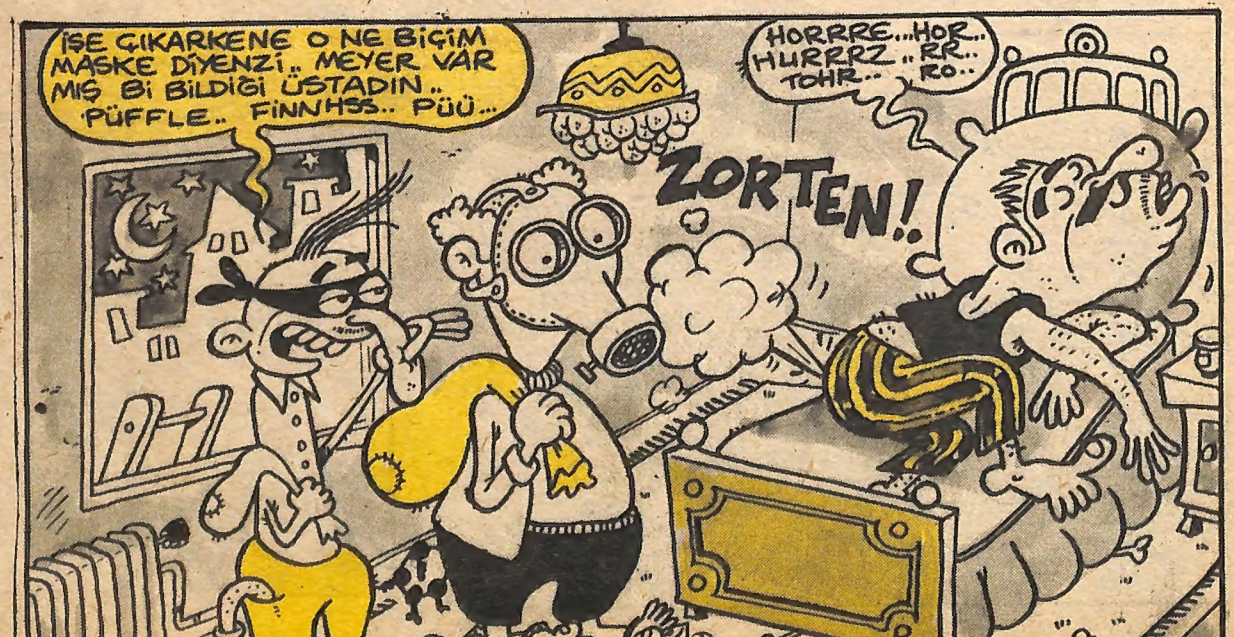

Cihangir Günlüğü

Erdoğan DAĞLAR

DORS

AAAHH!..

Neydi o öyle ya? Bi kadın sesiydi, ama... Ee.. Aşşalarda kimse görünmüyo...

AAAAH AAYH IHH!..

HUUH HIAĞH HIH!

UAAH...OH. MUCK.

HÜÜF.. OFF.. ŞU.. SUYU UZATSANA

BUZDOLABINDA SOĞUK... A..N'OLDU, NİYE GİYİNİYOSUN?..

E.. GİTMEM LAZIM... KOCAN GELİR NEREDEYSE, DİMİ?

ONUN GELMESİNE DAHA ÇOK VAR! SENİN DERDİN BAŞKA... İŞİN BİTTİ TABİ... HEMEN KOŞA KOŞA...

GÜZELİM LÜTFEN... BAŞLAMA YİNE...

NEYE BAŞLIYO.. MUSUM HA! NEYE, PİS HERİF!

BAĞIRMA! OLAY MI ÇIKSIN İSTİYOSUN?

EVET! OLAY ÇIKARMAK İSTİYORUM OLDU MU... HAA! NE ZAMAN BOŞANIYOSUN KARINDAN? İKİ YILDIR BEKLETİYOSUN BENİ.. DAYANAMIYORUM BU SİTRESE ARTIK...

BAK GÜZELİM...

DOKUNMA BANAA!

Beşon dakka daha tartıştılar... Sonra birden...

SAÇMALAMA... DUR DİYORUM..

BIRAK BENİİ!.. AAA!..

HAYIR!

AAAA!..

ZIRRRRR ZIRRR..

BİRADER AÇ KAPIYI HOOP!

OLUM ÇEKİL BE!

ZIBAAM BAM!

I-IH... AÇILMIYO BU KAPI... ULAN ALT KATTA DA KİMSE YOK Kİ... ALT PENCEREDEN ÇEKERDİK KADINI TÜ..

ONLAR YAZLIĞA GİTTİ ABİ... ERDEK'TE...

B..B.. HIGG.

BİRADEER, DAYAAAN! ÇARŞAF GERİCEEZ...

DAAAT DAAT DAAT!

KARDEŞ NE İŞ BU? KLİP Mİ ÇEKİYOLAR?

HE..HEEEY! NERDESİN BE! Y..YARDIM ET!.. ULAAAN! HIGH!

N'OLUYO AYOL, AKŞAM AKŞ... AAAA!..

Y..Y.. YARDIM EDİN Ç..ÇABUK!

AMAN ABİ KOŞUN!

BİRADER SIKI TUUT.. YETİŞTİK!..

ULAN ÇEKİLİN ŞU KAPININ ÖNÜNDEN DE PARKEDELİM. ZATEN İKİ SAAT KÖPRÜDE TIKILMIŞIM... HOOO... KİMİ DİYORUZ... BAK HÂLÂ HAYVAN GİBİ...

NE VAR OLUM YU.. KARD.. A..! FATOŞ..! K.. KARIM..! HIAAAAAA!..

NUMAN ABİ SAKİN OL... YOK BİŞİY...

DEVAMI 14. SAYFADA

MERAKLI ROMANLAR DİZİSİ 1

FEZADA BİR TÜRK GENCİ: ÇETİN S.GİLKAL

Seyahat için kabul edilmiş üç gençten biri olan Çetin feza üssüne gemidiğinde üs komutanı Semiyil Harrison tarafından karşılanıp içeriye buyur edildi. Orada birlikte seyahat edeceği arkadaşlarıyla tanıştırılıp samimi bir sohbete girişti. Bunlardan Britanyalı Stiv Hamilton sarı saçlı, mavi gözlü, ağır oturaklı bir gençti. Amerikalı Pöri Conson ise kumral, hayli neşeli, sıcakkanlı birisiydi. Çetin yanında getirdiği kestane şekerlerini onlara ikram etti. Onlar da Çetin'e memleketlerinin meşhur yiyeceklerinden verdiler.

Tanışma faslından sonra hep birlikte feza üssü gezilmeye başlandı. Burada birazdan çıkılacak olan seyahatin nihai hazırlıkları yapılıyor, hiçbir aksaklığa meydan vermemek için insanüstü bir gayret sarfediliyordu. Üs komutanı Harrison astronotların içini ferahlatmak maksadiyle köşe bucağı gezdiriyor bütün istemleri bila istisna tetkik ettiriyordu. Feza aracının hareketine 15 dakika kalmıştı. Astronotlar Çetin'i roket komutanı seçtiler. Çetin kısa bir hitap ile onlara teşekkür ederek hayırlı seyahatler temennisinde bulunduktan sonra derakap rokete intikal edildi. Burada son defa kabin tazyiki kontrol edildikten sonra astronotlar koltuklara yerleşip emniyet kayışlarını sıkıca, usulüne uygun bağladılar. Feza üssü roketle ses irtibatını tetkik maksadiyle onlara iyi şanslar diledi. Çetin, hem feza seyahatine kabul edilen üç kişiden biri olduğu, hem de ekip başı seçildiği için memleketi namına gurur duyuyordu. Üs komutanı Semiyil Harrison 9'dan geriye saymaya başladı. 3,2,1,0 ateş demesiyle roket cehennemi bir alevi arkasında bırakarak semaya doğru hızla çıkışa başladı. Yerde sevinç çığlıkları ile dualar birbirine karışıyor, insanlığın bu üç kahramanına gönüllerde sevgi sahifeleri açılıyordu.

Fırlatılışın 1.dakikasında Çetin arkadaşlarına emniyet kayışlarını çözmelerini emretti. Pöri Conson ve Stiv Hamilton bu emre itaat ettiler. Akabinde birbirlerini kutlamıya giriştiler. Bu fasıl da tamama erdikten sonra artık hakiki vazife başlamıştı. Çetin astronotlara sistemleri kontrol emri verdi. Biraz sonra Conson ve Hamilton işlerin yolunda gittiği tekmilini verdiler. Çetin roketin penceresinden mütemadiyen küçülen dünyaya bakarak hayallere dalıyordu. Stiv Hamilton usulca koluna dokunarak "Ne o kaptan, yoksa şimdiden memleketinin, ailenin hasretini çekmiye mi başladın?" diye takılınca Çetin "Vazife herşeyden evvel gelir" deye kestirip attı. Bir daha da ona takılmıya cesaret edemediler.

Roketin ateşlenmesinden beriye 60 dakikadan fazla geçkişti. Astronotlar duruma mükemmel intibak etmişler, karada öğretilenleri tatbike koyulkuşlardı. Ara da yerle telsiz irtibatı tertip ediliyor, böylece son vaziyet hakkında dünyanın ilgisi temin olunuyordu. Aşağıda Semiyil Harrison harikulade işliyen sistemden mes'ut herkesle şakalaşıyor, şampanyaları peşisıra patlatıp keyifleniyordu. Birden Pöri Conson kireç beyazı bir yüzle Çetin'e seslende "Kaptan, seyr-Ü sefer aletinde ecnebi bir cisim keşfettim" Çetin Conson'a sakin olmasını telkin ederek cihazın başına gitti. Conson telaş etmekte haklıydı. Az bir mesafe ileride büyücek bir semetaşı, ateş halesi içinde üzerlerine gelmekteydi. Çetin hemen roteyı değiştirme emri verdi. Ancak Conson ve Hamilton donmuş gibiydiler. Çetin soğukkanlılığını muhafaza ederek emrini sertçe tekrarladı. Ne yazık ki iki astronot emre icabetten acizdiler. Her saniyenin tehlike arzettiğini hisseden Çetin seri bir hareketle kumanda aletinin başına oturdu. Bütün kuvvetini kollarında toplıyarak manivelayı çekip roketin istikametini değiştirmiye muvaffak oldu. Herşey olup bitikten, tehlike bertaraf edildikten sonra iki astronot kıdine gelmişti. Çetin onlara işlerin yolunda olduğunu amma ilk sınavdan zalf not aldıklarını biraz sert bir lisanla söyledi. Astronotlar birden kendilerini kapıp koyvermiş olmaktan ziyadesiyle teessür hatta konuşurken Çetin'in yüzüne dahi bakmıya çekiniyorlardı. Bütün bunlar olurken aşağıda Semiyil Harrison merak içindeydi. Çetin kumandayı Conson'a teslim ettikten sonra telsizi de tamir ederek, Harrison'a küçük bir mes'ele çıktığını ancak şimdi herşeyin tam planlandığı gibi gittiğini söyledi. Harrison derin bir "OH" çekip koltuğuna yığıldı.

KÜÇÜK YUTAKLAR, KOCAMAN YANAK-DUDAKLAR

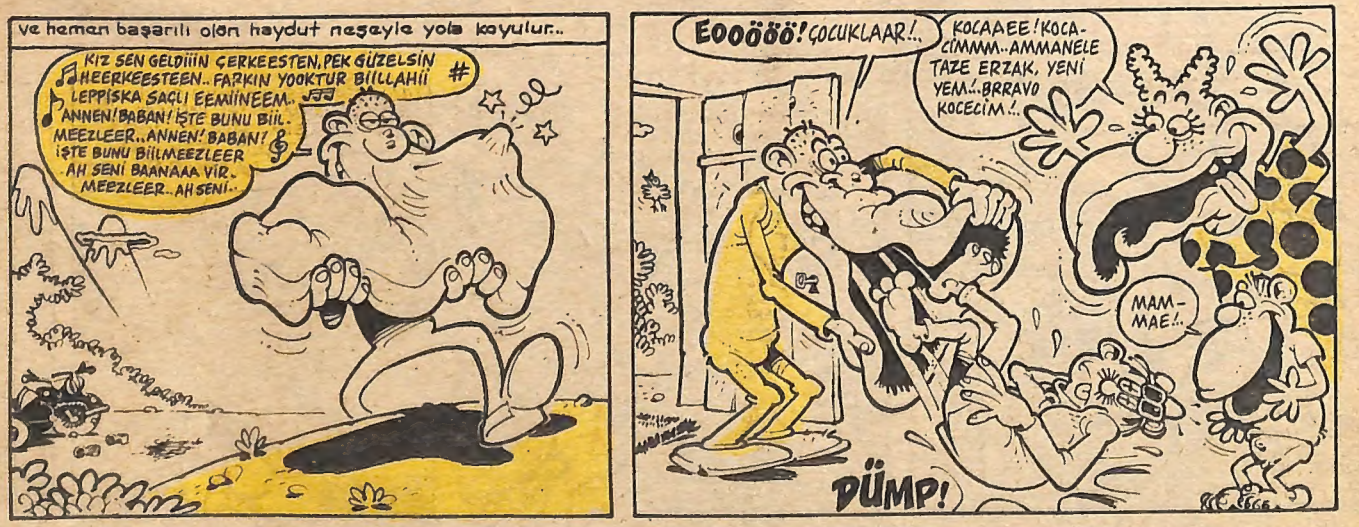

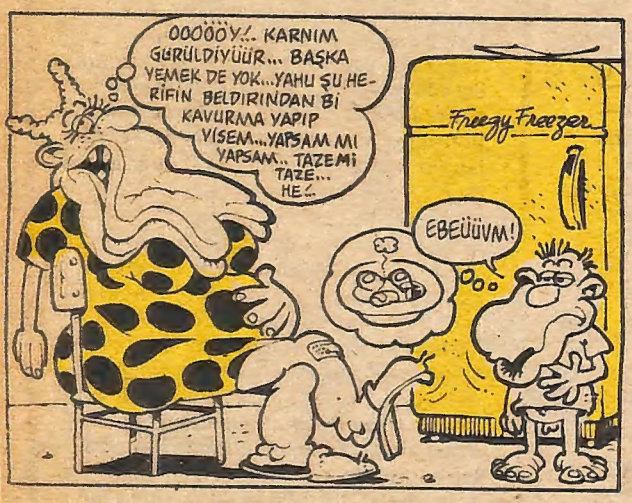

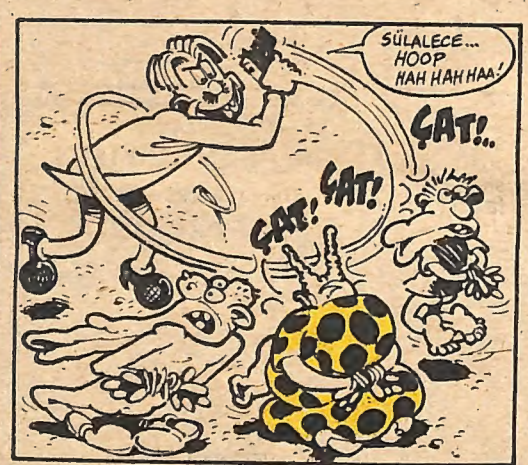

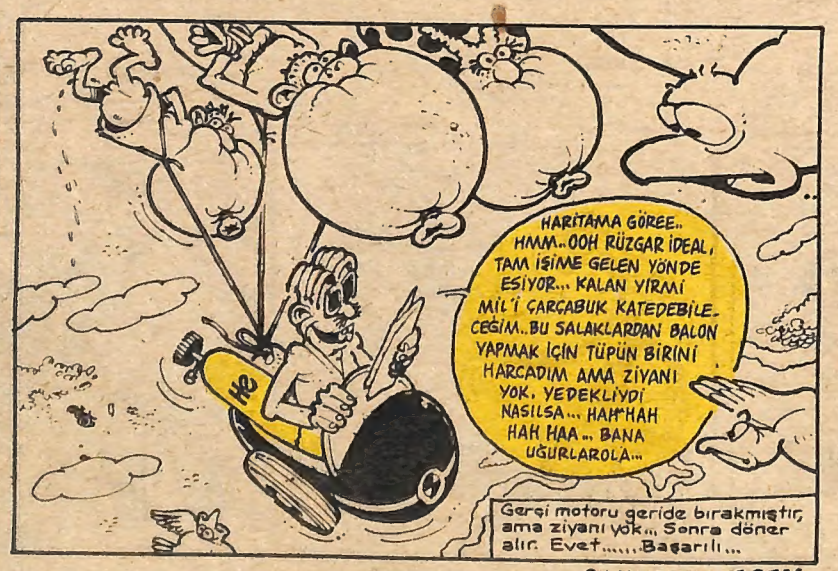

BU MACERANIN **SON**'U

OTİSABİ

ABONMAN: İstanbul'da ilk toplu taşımacılığın başladığı yıllara uzanıcam. O yıllarda (yanılmıyorsam 1920'ler falan) belediye ilk defa otobüs getirmiş ve kent içinde seferlere başlatmıştı. Elbette bu işi bedava yapmak niyetinde değildi. Halktan para almalıydı. Belediye matbaasında bastırılan biletleri otobüs içinde yolculara satıyorlardı biletçiler. Ama art niyetli bazı yolcular bilet almadan otobüsün kalabalığından yararlanıp arada kaynıyorlardı. Zamanla bu tip insanlar çoğaldı. "Allah allah yaa biz keriz miyiz bilet alıyoruz" diyenlerin sayısı oldukça kalabalıklaşmıştı. Buna başvuranların çoğu ise Anadolu'dan İstanbul'a göç etmiş fakir köylülerdi. Belediye hemen bir çözüm buldu bu soruna. Belediyede

çalışan en iri yapılı adamları seçip otobüslerde bilet kontrolcüsü yaptı. Bu iri yarı yarmalar biletsiz binen yolcuları yakaladıklarında fena halde pataklıyorlardı. Hele bunların içinde birisi bütün İstanbul'a nam salmıştı. Numan adındaki kontrolcü 120 kilo ağırlığında 1.80 boyundaydı. Otobüsteki köylüler Numan'ı görünce paniğe kapılıp "Aboo Numan!" diye bağrışırlardı. Bu ünlem çok yaygınlaştığı için belediye yetkilileri biletlere Abo Numan adını uygun gördüler. Zamanla Abonman oldu. Şimdi kullandığımız abonman kelimesinin kaynağı budur. Tam 5.000, öğrenci 2.500 lira.

Kısa...Kısa...Kısa...

• Salam ura iyi gelir mi? Tedavi edici bir yönü var mı? Ne çeşit urlara iyi gelir?

• Acıpatlı Can'ı kırağı çalmazmış. Acıpat hangi illimiz sınırlarındadır? Güzel bir beldemiz midir? Peki Acıpatlı Can kimdir, onu neden kırağı çalmaz? Bu soruların sonu gelmez.

• Matematik dersinde Asals Ayılar diye bir konu vardı. Biyoloji dersi değilki bu ne işi var Asals Ayıların matematikte? Kimdir bu Asals Ayılar nerde yaşar ne yer ne içerler? Bilmek istemiyorum.

Yılmaz ASLANTÜRK

MUHLİS BEY

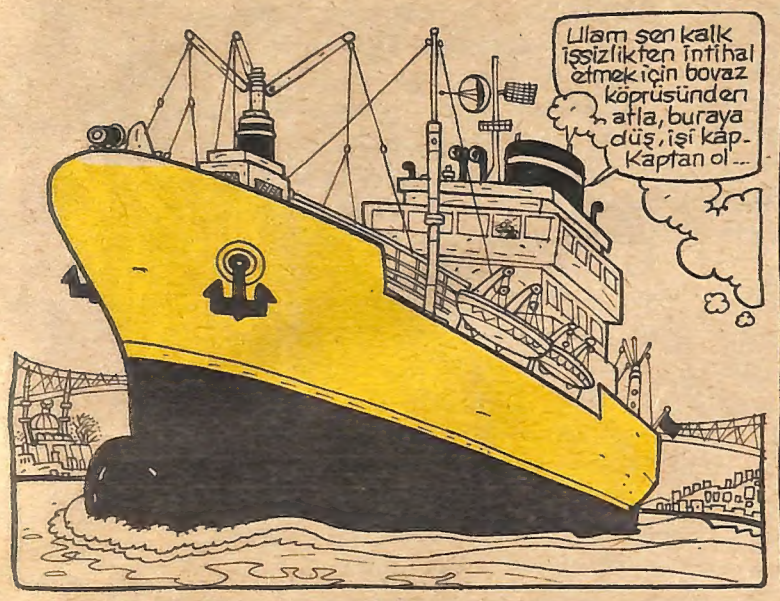

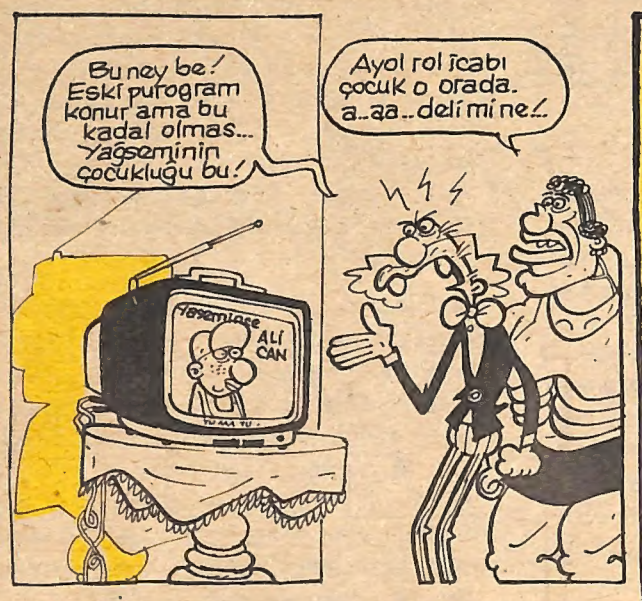

NE DURUYOLSUNUZ SİZ DE GİTSENİZE

YAZAN:MUHLİS BEYĞ

Geçen akşam tanıdığım arkataşlarımlan, çok emfest birt restoaroua-ent'a gittik (Sonunda 't' val) Sok seçkin bir mekan. Selvis elemanlarının yüzde toksansekizi güleryüslü, birttanesi sırıtık, ötekkisisi ağlamış suratlı, şef oturtan boğa, aşçıbaşısı firansada "Kemdin pişirt ünivelsitesi"ninüçüncü sınıfından terk. Bem apelötüf olarakkörüklü turuncu ateşte kızalmış mantarlı sincan (tavşan sincap kalışık) ist tedim. Nasır lezzetli bilemem. Parmağımı yidim. (Soslu) Arkasısından hemen kuzuda pişmiş leğen içinde karabalıkı sürünceme ekispires sölledim. Önce kimse anlamadı. Paniye kapıldım. Neysseki kabara şakasıymış. Karsonlar dünya tatlısı, Tatlılardan, sonra bahsediceğim. Yalınız ziytinyağsına yatırılmış sipsi ensesi yerkene tabağıma iki ucu yeşil mayorka sineği düştü Neysse beş takka sonra şef oturtan boğa gelerekten hatayı düzletti. Sinekli porsüyon başk masaya ağyitmiş İçkiler de çok doyumsusdu. Alamanyada şişelenmiş, İspamyada bekletilmiş, İtalyada düşmüş kırılmış 1311 Burhan şarabı içemedik fakak, güne oldukçana eski bir dinazor sütüylen gafayı bulduk ula!.. Datlının ne olduyunu çıkaramadım. Avuç avuç yidim azına zıçım. Somra platiniumimum bir tepsi içisinde kıllı bir mindere saplı hesap geldi. Bir kişi oniki milyon.. Bu zamamda Sudan'dan taha ucuz. Üç sıfır atılacak zaten.

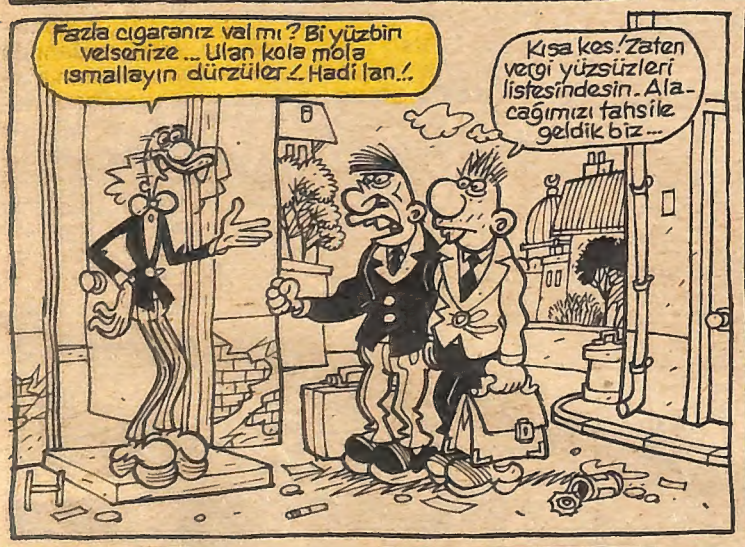

HAFTANIN ŞARKISISI

İSTAMBURSİPOL MARŞI

Açıkkavuniçi-aktersi rengimiş.
Veriris dörtayak pasları vole vole
Dingilya
dingilya çekeris şütleri Penaltımız kaymaklı, üstü çuklat kaplı.

Bongibon bongibon..Favul ederiz taban taban.
Üreriz barajları
Gelmesin başaklaradodiko.

Fulelere yollarız kombünezon ları, bigudi yaparız süspensuvarları.
Ters köşeye yatarız düz köşeden kalkarız.
Degiliz Ankarasipol.

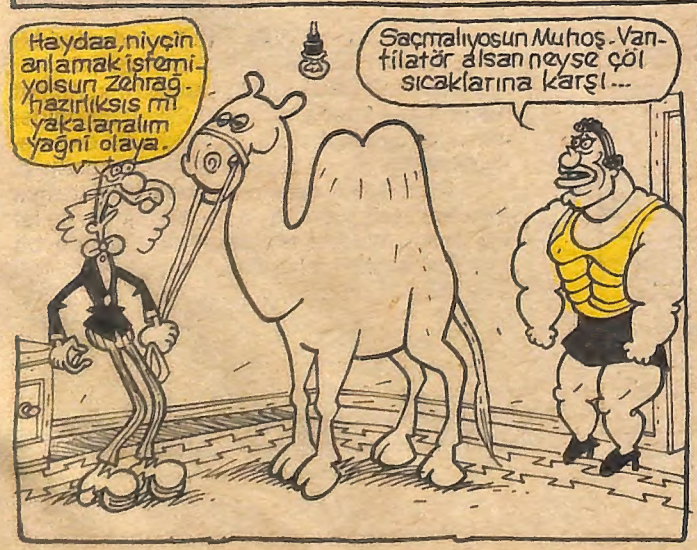

ZONELAND HİKÂYELERİ

A KIND OF MAGIC

Sanırım,bir süredir hayattayım.İçinde bulunduğum şartlar,hafızamı zorluyor.İki parmak piyano çalan bir dost arıyorum!Geceleri uyanmak için korkular biriktiriyorum.Sabaha karşı bir gece sonra göreceğim rüyalardan fragmanlar izliyorum.Hayatımı anlatan filmde kimseler oynamak istemiyor.Fuzuliyiz!Bunu sen beni terkettiğinde bir kez daha anladım.Bir kez daha anladım ki aşk bir saltanattır ve güngelir yıkılır!Sanırım,bir süredir komadayım.İçinde bulunduğum hüzünler,faksla biryerlerden gönderildi.Yazıştığım,tanıştığım,alıştığım insanlardan haber alamıyorum.Gökyüzündeki yıldızımı söndürdüm.Çocukluğuma söyleyeceğim üç beş söz var.Atlarım öldü.Yazılarıma sansür kondu.Yağmurlu bir akşamüstü fenalıklar geçirdim.Pusuya düşürüldüm.Vuruldum.Yığılmadım.Yaralarımı tutarak olay yerinden hızla uzaklaştım.Profesyonel eşkiyaydım.Dava arkadaşlarım teker teker düştü!Bana zaman tanınsa adam olurdum diye düşünüyorum.Velakin,yangın çabuk büyüdü.Kuşattı bizi.Bunu sen beni terkettiğinde bir kez daha anladım.Bir kez daha anladım ki ihtiras bir merasimdir ve sonuna doğru kral vurgun yer!

Sanırım,bir süredir bitkisel hayattayım.İmajım bozuldu.Sütüm kabardı.Ahlaksızlığım tuttu.Ritmi kaçırdım.Biçimciydim.Biçimim zedelendi.Pop_art bir karakter taşıyordum.Çağrıldığım etkinliklere katılmıyordum.Kimseyle aynı fikirde de değildim.Maskemi kasıklarıma yerleştirerek eğlenceli yalnızlıklara kalkıştım.Bunu sen beni terkettiğinde bir kez daha anladım. Anladım ki sen bir orospusun.Senin çocuğun olmak,bir çeşit büyüdür.

Sanırım,bir süredir gebermek üzereyim.Kırıcı davranmak hoşuma gidiyor.Vasiyetimi yenilemeliyim.Vasiyetime üst baş almalıyım.Vasiyetimi lunaparklara götürmeliyim.Ayrıntıların telaşına kapılmalıyım.Çünkü istikrar sahibi olmak yoruyor beni.Hatırlarsan,sık sık dövüşürdük seninle.Soyunur ve dövüşmeye başlardık Bu başlangıç tarihe geçerdi. Biz kimseye sezdirmeden tarihe geçerdik. Bunu anlatmak bize yakışmaz. Biz bize yakışan şeyler yapmaktan hoşlanmayız. Hatırlarsan, sık sık düzüşürdük biz seninle. Giyinir ve düzüşmeye başlardık. Bu başlangıç, datlara geçerdi. Bilgisayarlara kaydedilen bir sevdaydı bizimkisi. Gürültülü bir sevda. Çıtır çıtır bir sevda. Tepetaklak bir sevda. Şiirlere nanik yapan bir sevda. Bunu sen beni terkettiğinde bir kez daha anladım. Bir kez daha anladım ki, biz birbirimizin domuzuyduk. Donlarımızın lastikleri kopuktu! Biz birbirimizi unuttuk. Herkes bizi unuttu. Boka battık.

NOTEBOOK:Çıkarken kendini ateşe ver ey okur!

KÜÇÜK İSKENDER

HASBİ TEMBELER

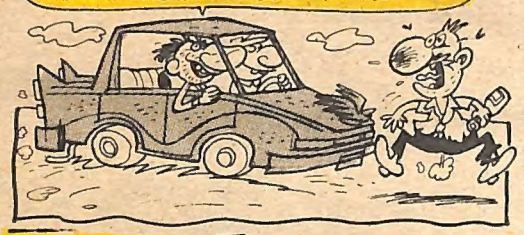

Kadıköy Tohum

SATILANZİ TOL

FARUKEN BAYRAKTARE..

AHANDA... ŞARAP, KADEH SANDVİÇ KALINTILARI... BUNLAR SERGİ AÇILIŞI ARTIKLARI OLMALI TAMAMDIR

SÜPER BULGU YAPANZİ HOCAM... DEMEKKİ DUVAR RESİMLERİ BÜYÜ AMACIYLA YAPILMAMIŞ RESMEN SANAT OLAYI BU...

ANEY.. GECE BİRDEN FENA BASTIRANZİ HEMEN EVE SIĞINMALI...

ALOO.. ÇİFTETELLİDEN ARIYOSUN DEMEK NE GÜZEEL.. ARKADAN SESLER GELİYO EVDE BİRİLERİ VAR GALİBA.. DİYİLMİ PERSİL HANIM ?

AYIHH.. EVET ŞEY.. ARKADAŞIM VARH.. YANIMDA.

OIHH... INH..

OHLE.. INFLİ... UHIN...

TAMAM KOÇUM.. TEKNOLOJİ BURAYA KADARMIŞ.. İŞ YİNE SANA DÜŞENZİ.. HADİ BAKALIM..

OKY

NASIL OLMUŞ.?

HIMLE.. FENA DEYİL DUDAKLARI BİRAZ İNCELTENZİ TAMAMDIR...

ATLA BİLADER KORKMAYANZİ... BU LAHMACUNU YENİ AÇTIK.. ÇOK SAĞLAMDIR, GÜVENEBİLİRSİN.. HEM İTFAİYE GEÇİKEBİLİR.. ZIPLA HADİ...

LEAHMACUN KEBAP

PİŞTOL AIR-LINES

EC.. ECİ.. VİCİ.. VİCİ.. YOLCİ VİH.. VİZİ

EVİ.. İVİ CİVİ.. CİVİ.. YOLCİ...

ZALAK MAHMUT

LÜFER-PALAMUT MES'ELESİ

Yazan: Zalak MAHMUT

Efendim. Son günlerde denizlerimizde lüfer, palamut bollaştı. Eh av yasağı da kalktı. Şöyle dedim. Kumkapı'ya bir uzanıp bir-iki balık bir kıvırcık salata-turp alayım akşama balık yeriz bir-iki kadeh de rakı atarız. Amman. Bir de gittim ki balıklar ateş pahası. Amandı yamandı. Niye böyle pahalı bu balıklar? El cevap, "Erdal İnönü" öyle emretti. Esasında balıkçılara kalsa lüferin çiftini ikibin liradan bırakacaklar. Amma emir büyük yerden. İnönü emretmiş, bir lyüfer 100 bin liradan satılacak. Ne bu yahu? Bütün bütün bir orkinos balığı yeseniz daha ucuza gelir. Neyse ki balıkçılar Mesut Yılmaz'dan destek alıp lüfer fiyatını 25 bine, palamutu 35 bine indirmişler. Ayrıcana diyorlar ki Sehape iktidara geldiği gün balık akını kesilmiş. Halbuki ANAP iktidardayken boğaz balıkla dolup taşıyordu. Taşan lüferler zıplaya zıplaya Mecidiyeköyü'ne, Okmeydanı'na, Fatih'e ulaşıyordu. Hem ANAP'ın talimatı vardı. Balıkçılar balığa para almıyordu. Yanında taze soğan, limon alırsanız onlar için cüzî bir para kesiyorlardı. Bir de bugünki duruma bakınız. Bir söylenti de şu; Erdal İnönü Rumelihisarı'na bir yalı yaptırıyormuş. Ve şöyle bir kanun çıkarmış. İstanbul Boğazı'na giren balıklar sadece Rumelihisarı kıyısına yanaşabileceklermiş. Erdal Bey'de onları gövdeye indirecek?. Hani sosyal adalet?

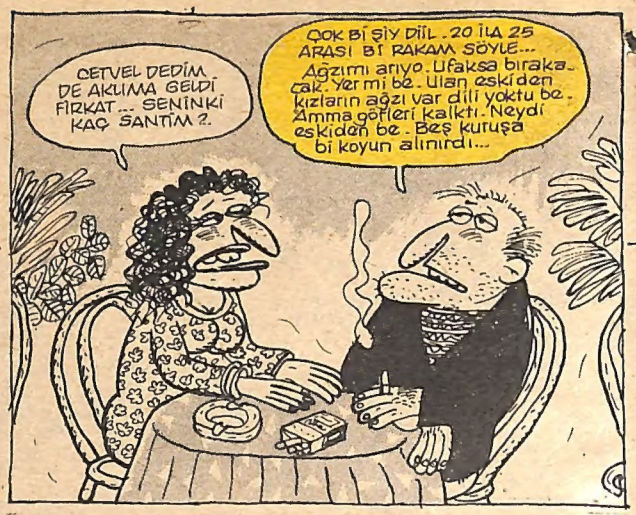

DÜŞÜNÜR O SİZİ HEP ÖYLE

Metin Demirhan

Kelle
Kemik Kafalı Magazin

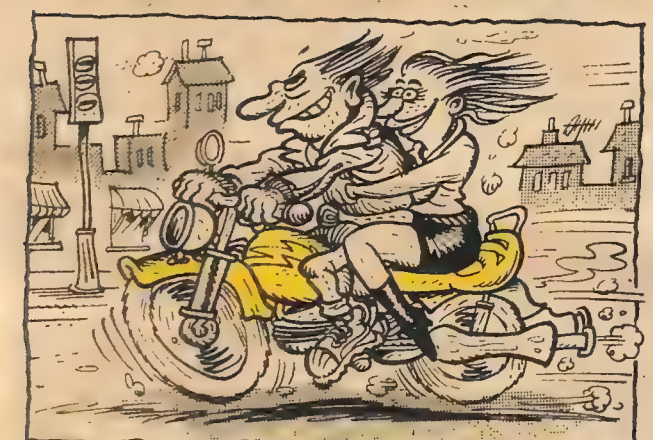

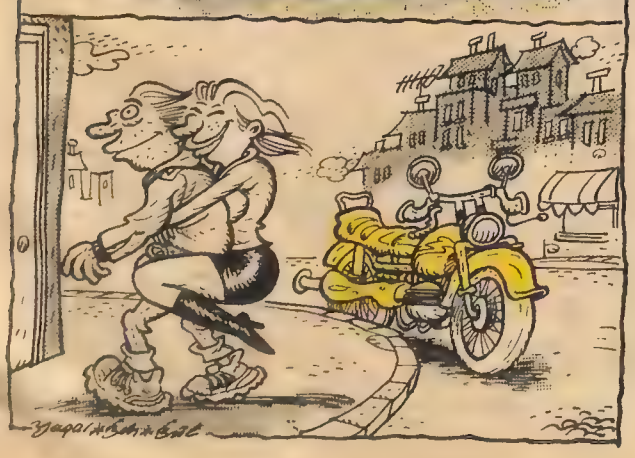

CİĞERLERİN TÜMÜ ÇÜRÜMÜŞ...

YAZAN+ÇİZEN: ÇETİN KÜÇÜK...

Lanetliler

Serdar Gilkal

(BAŞ TARAFI 2. SAYFADA)

ait. İşte görüntüler de geldi... Bir cadde. Şurda bir çocuk yatıyor, kafası parçalanmış. Duvarın dibinde bir adam bağırıyor, bacağı kopmuş. Onun hemen ilerisinde , bir kadın yüzüstü yatıyor. Saçlarının arasındaki beyaz lekeler beyin parçaları olmalı. Şuradaki adama gelince, belki artık ona bakamıyorsunuz.
ama hepsi bu kadar işte.. Öyle değil mi?
("E, sürekli ağlayalım mı, Ne yapabiliriz ki?"yi tartışmıyorum. Eğlenmeye, rahatlamaya ve gülümsemeye savaşın ortasında, sığınaklarında bile ihtiyaç duyar insanlar. Sorun bu değil.)

Sorun şu: Olup bitenlerin korkunçluğu karşısında duygu ve düşüncelerimizin "Doğal" insan ölçülerine göre kendini ayarlayabilmesi gerekiyor. Bu işi, katillerle aynı sistem içinde varolmak zorunda olan MEDYA'ya ve onun sahiplerine bırakamayız. (Bir de sözün burasında MEDYA denilen "Şey"in soyut, bilimkurgu bir güç olarak değil, sahipleri, patronları, çalışanları ve giderek izleyenleriyle kanlı canlı insanlardan oluşan bir çalışma sistemi olduğunun iyice anlaşılması gerekiyor.)

Şimdi asıl konumuza tekrar dönelim. Az önce bahsedilen türden katliam haber ve görüntüleri karşısında duygusal tepkilerimiz "Normal"midir? Şöyle bir yoklayabilir miyiz kendimizi acaba? Ne görüyoruz?

Ya da örneğin (Biz de) Bosna konUsunda çoğunluğumuzun tepki biçimindekiki yüzlülüğü görmüyor muyuz? Bu "İnsan"a yafta üzerinden fiyat biçmenin tipik bir örneğidir işte. Bu konuda Batının hükmedicilerinin tutumlarıyla tıpatıp aynı temelden kaynaklanan ayrımcılık ve nefret yani. Doğu'da ve Batı'da ve heryerde vahşet bu yüzden oluşuyor ve sürüyor. Hırsla tutulan ve uzaygıp giden BİZDEN-ONLARDAN Listeleri.Oysa ölü bir çocuk, ölü bir çocuktur. Müslüman, Hristiyan, Türk, Kürt, Japon, İngiliz veya İrlandalı..Bizden yada sizden..O ÖLÜ bir çocuktur. Herbirinin cesedi diğerleriyle tam-eşit derecede acıma ve sevkati hakeder.

Bunun kendiniz için de eksizsiz doğru olduğunu söyleyebilir misiniz? Ya da "kendinizden" olanlar için bile "gerçekten" acı duyup etkilendiğinizi? Temelde tüm bu olanlara bakışımız, bir tren faciasından sağ kurtulmuş bir koyunun raylar üzerine saçılmış, bazıları hala can çekişen diğer koyun cesetlerine bakışından daha ileri derecelerde gezinmiyor. Bu "derece"yi yükseltebilirsek belki ancak o zaman şu "Ne yapabiliriz ki?"ye içten bir yanıt aramaya niyet edebilir ve belki yanıtı tek tek bulmaya başlayabiliriz.

İnsan olmanın gerçek niteliğini kavrayıp, "Ben bunu yapmayacağım" da diretebilentek tek insanlardan oluşmuş bir topluluğa, yeryüzünde hiçbir gücün zorla bir şey yaptırıp yaptıramayacağı üzerine düşünmeliyiz. Şüphesiz bu, soruna yanıt arayışında bir diz toplumsal bahanelerin önünü kesecek ve kendimizi kendimizle yüzleştirecektir. Ve belki o zaman şunlara benzer sorular , düşünceler şekillenecektir boşlukta:

Güçlülerin ayaklarına kapanırken, zayıfları hırsla eziyorsunuz. Aşağıya ve yukarıya, içe ve dışa doğru defalarca tekrarlanıyor bu.

Düşman gördüklerinizihapishaneye ya da mezara, çocuklarınızı okullara, kadınları yatak odalarına, hayvanları ve tüm insani duygularınızı kafeslere tıkıştırıp kendinizi de kendinize zincirleyerek, kendiniz gibi olanlarla tutuştuğunuz bu vahşi kavgada yeryüzünü daha ne kadar yakıp yıkacaksınız?

Bizler, ortadaki sorun "kütlesi"nin içindeyiz ve onun bir parçasını oluşturuyoruz. Kendimizi arındırıp ayırabilirsek sorun güç kaybedecektir. Bu da hiçbir hesap temelinde ölçülemeyecek kadar bir azalmadır. Bu bizim elimizdedir ve bunu başarabildiğimiz oranda bizdeki çoğalmayı hesap etmeye girişmek bile anlamsız olacaktır.

MEHMET FİKRET-CİHANGİR

Başımdan geçti bunlar

yazan-çizen..
Yılmaz ASLANTÜRK

Sadece o gece için kocasının kalığına girmiştim ama o bu oyunu çok sevmiş kendini iyice kaptırmıştı. Birlikte olduğumuz süre içerisinde bana kocasının sevdiği yemekleri pişirdi, onun gibi giydirdi, onun sevdiği pozisyonlarda sevişti benimle. Bazı alışkanlıklarını beğenmediysem de katlandım çünkü son derece konforlu bir yaşamım vardı. Yazık ki kısa sürdü. Üç ay sonra bunun bir oyun olduğunu, kendini kandırdığını farketti.

TAZE KUZU KELLELER MIS KOKULU KELLELER

Fırın sütlaç

Üzerimdeki beyaz örtüyü düzeltip, canımın sıkılmasına neden olan uzunca bekleyişimi sürdürmeye devam ediyordum. Can sıkıntımdan kurtulmak için kolumdaki hesap makineli saatte tersten "Leblebi, zelzele" yazma girişimlerinde sonuçsuz kalmış, üstüne üstlük sıkıntım geçmediği gibi sinirlerimde bir gitarın "do" teli misali gerilmişti. Etrafa yayılan keskin amonyak kokusu ve cam kavanozlar içinde ağızları örtülü doğal vitaminlerin görüntüsü de insanın huzurunu bozmak için bire birdi.

Bol stresli bu bekleyişin daha ne kadar süreceğini düşünürken, beyaz önlüğü ile beklediğim adam yanımda bitiverdi. Aynı adam yine beyaz renkte olan steril maskesini de düzelterek sordu: "Sizinki neydi?.. Karaciğer mi, dalak mı?" Hemen yanıtlamak istemiyordum soruyu. Bunun nedeni ise çok bekletilmiş olmam ve bekletme sırasının bana geldiğini düşünmemdi. Konuyu dağıtmak, biraz da alay etmek amacıyla bu kez ben sordum: "Yüzünüzdeki maske de ne öyle? Yoksa hizmetiniz çok pahalı da, şirin göstermek için, haydut taklidi mi yapıyorsunuz?" "Hayır efendim" dedi beriki "Böbrek ameliyatı geçirdim, bu maskede, etdivenlerde mikroplardan korunmak için." Beni sinir edecek kadar sakin söylemişti bunları. Kızgınlığımı tokat gibi yüzüne vurmak istemişçesine bağırdım bu kez: "Sizi beklerken saatimin hesap makinasını bozacaktım neredeyse. Ne zelzele, ne de lebleli yazabildim üstelik." Yanılmıştım. Bırakın tokadı, fiske etkisi bile yapmamıştı söylediklerim. Değişmeyen soğukkanlılığıyla konuştu beyaz önlüklü:

"Beyelendinin elinin çolak gibi oluşunun nedenini şimdi anlıyorum. Birde ben bakabilir miyim acaba?" Hiçbir hareket yapamadan ustaca çıkardı saati kolumdan. Birkaç saniye uğraştıktan sonra, artık alışmaya başladığım sakin ve umursamaz tavırlarıyla geri uzattı elektronik zaman göstergesini. Topal çoban çatal yapar, tekerlemesi yazılıydı saatin minik ekranında. Bu imkânsızdı. Olamaz ki böyle bir şey. Mümkün değil yani, sinirden tırnaklarımı yoluyordum. Mat olmuştum bu kez. Şaşkınlığımı gizlemeye çalışarak, susuyordum. Bana kalsa ömür boyu sessiz kalabilirdim. Sessizliği bozan tabi ki beyaz maskeli oldu: "Sizinki neydi?" diye sordu ikinci kez. "Söyleyeceğim" dedim derin bir iç geçirerek "Fakat bu amonyak kokusu da neyin nesi?" Havayı koklayarak kafasını salladı beyazlı adam, ardından da konuştu: "Alt katta tuvaletin kapısı açık unutulmuş olmalı. Kapatacağım ama..." "Anladım, anladım" diyerek sözünü kestim maskelinin ve sürdürdüm konuşmamı: "Ne ciğer, ne dalak. Et meyemeceğim bugün. Siz bana bir fırın sütlaç getirin yeter."

Söylediklerimi cebinden çıkardığı küçük defterine not edip turşu kavanozlarının dizili olduğu rafın ardında gözden kayboldu, beyaz önlüklü garson.

Kendi içinde dolanbaçlı hikayeler

E. Ilhan Mete

Birkaç haftadır yazdıklarıma şöyle bir bakınca, kenarında, köşesinde, ama mutlaka küçük ablamın olduğunu farkettim. Bu hafta tamamında neden olmasın. Başına öyle ilginç kazalar geliyor ki..

Birgün atölyemde, enişteyle birlikte ablamı bekliyoruz. Yarım saat, 45 dakika (normalde de geç kalır) biz nedense meraklandık. Birden koridorda ağlama sesleri. Bizimki bir geldi, yüzü gözü sırılsıklam, nasıl ağlıyor.. Düştü, atölyedeki kanepenin üzerine. Çıldırdık, ne oluyor, anlat, merak da o biçim.. Sonunda anlatıcak hale geldi.

Tarlabaşı'nda, karşıdan karşıya geçerken, bir adım önünden giden adama, araba çarpmış. Adam fırlamış kaç metre öteye ve kaza sonucu beyni paramparça yerde yatıyor. Bizimki, biraz şanslı olduğuna sevinirken, diğer yandan gördüğü görüntü ve olay yüzünden krize girmiş. Ama bu arada çarpıp kaçan aracın da plakasını almayı unutmamış.

Yine böyle çok yakınında olan bir tren kazası.. Tıklım tıklım banliyö trenine zorla bindikten sonra arkasından binmeye çalışan çocuklu kadının, tren kalkınca korkunç bir çığlık attığını anlatıyor ablam.

O sırada cama çarpan bir bacak. Tren durmuş ve herkes, yerde yatan bacağı kopmuş kadına nefes alacak bir boşluk bırakmamak üzere etrafına yığılmış.

Ne oldu, öldü mü? Ne olmuş?..

Çocuğu tutmuş ablam. 'Hastaneye götürün' diye bağıran birkaç kişi ve 'polis gelmeden olmaz' diyen başka birkaç kişinin arasında can çekiştikten sonra ölen kadın.. Arkasından bütün yolcular raylara oturmuş. Sonuçsuz..

Böyle kazaların ablamın çok yakınında olması bir tarafa bazen kız içine de giriveriyor..

Geçenlerde bindiği bir dolmuşta, arkada oturan kadının, çocuğu üşümesin diye camı kapatmak istemesi üzerine, camı açan adam kadına hakaret etmeye başlamış. Başka bir adam da 'bir hanıma nasıl böyle dersin' diye müdahale edince dolmuşta yumruklar başlamış ve iki ara bir dere, çenesinden yeni büyük bir ameliyat olmuş ablam 'aman bari çenemi koruyayım' derken, ensesine, kafasına iki yumruk yemeden inememiş dolmuştan..

Aman kazasız belasız bir hafta.. Koridordan ne zaman ses gelse, ablam geliyor sanıyorum

REZİL-İ RÜSVAN

Faruken Bayraktare

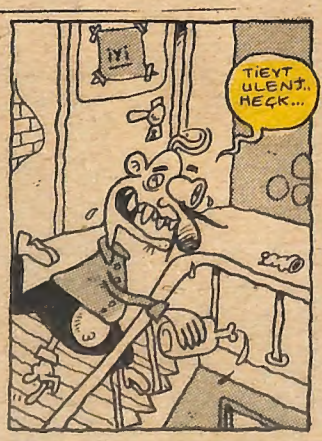

SAHİBİ:MİLLİYET GAZETECİLİK A.Ş. ADINA KEMAL KINACI
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:EREN GÜVENER
ADRES:PROF.KAZIM İSMAİL GÜRKAN CAD.NO:10 34430 CAĞALOĞLU/İSTANBUL
MİZAH YÖNETMENİ:ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
TEL:526 21 77
28 TEMMUZ 1995